

ра), а който фзрли у общїѣа кладенецъ отрава сичките человекъцы, които пїатъ отъ него. Беззаконните дѣмы и злыи примѣръз повреждатъ добрыте нравы „Злыа бесѣды тлатъ обычаи благїи.“ (а) Хрїстосъ не рече: горе мѣчителемъ и гонашымъ вѣрныа, но рече: „Горе мїръ ѿ соблазнь“ (б): Зашто мѣчителите, детомъ чиха мѣченицыте, проводиха имъ дѣшыте въ Рай, а соблазнителите, што соблазнаватъ хората проводиха имъ дѣшыте во Адъ. Който прави соблазнь есть дїаволъ преобразенъ во видъ человекъскїѣ. Така рече Господь на Петра: „Иди за мною сатано: ѿкъ соблазнь ми еси.“ (в) Молимъ вы тѣка малко нешо да разсѣдите за да разумѣете, Хрїстосъ Искарїотекаго Юда съз сичката мѣ злоба нарече го прїатела: „дрѣже, почто пришелъ еси; (г) Ирода съз сичките неговы прелюводѣйствїа и лѣкавствїа нарече го Лисица: Рцыте ли съ томъ? (д) Фарисейте съз сичката имъ гордость нарече ги змїи: Рожденїа ехїднава, (е) и на дрѣго мѣсто: Сыны дїаволи, и родъ лѣкавъ и прелюводѣй. (ж) Обаче Петра не лѣкава, не змїа, не дїавола, но сатана (го) нарече, който е най первый дїаволъ. Соблазньта на Апостола Петра, ако да ѿ разсѣдиме по тънко, ще намериме, чи това шо рече той отъ простота и незнаенїа, като человекъкъ, мѣдрѣка-

(а) ѿ Коринд. гл. ѳ. (б) Матд. гл. ѳ. (в) Матд. гл. ѳ.

(г) Матд. гл. ѳ. (д) Лѣк. гл. ѳ.

(е) Матд. гл. ѳ. (ж) Ішан. гл. ѳ.